

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

У ЧАКАННІ СВЯТА

Градыентныя велікодныя яйкі

Вясе́лы і яркі варыянт — градыентныя велікодныя яйкі. Робяцца яны вельмі проста. Разбаўце фарбавальнік у невялікай колькасці вады і пагрузіце частку зваранага яйка, паступова даліваючы ваду, пакуль афарбаваная вада не пакрые яйка цалкам.

Яйкі-міньёны

Калі вы ўпрыгожваеце велікодныя яйкі разам з дзецямі, то можаце ператварыць іх у міньёны. Для гэтага адну палову яйка фарбуем у жоўты колер, а другую — у блакітны. Фламастарам малюем рот і абводзім вочы, ваўняную нітчку можна прыклеіць у якасці трымальніка акулараў або намалюваць тым жа фламастарам.

Велікодныя зайчыкі

Спатрэбіцца: 3 шкл. мукі; 2 ст. л. цукру; 1 упакоўка сухіх дражджэй; 1 ч. л. солі; 1 яйка; 1 шкл. смятаны; 0,25 шкл. вады; 2 ст. л. масла.

Пакладзіце ў маленькую каструлькі масла і смятану, змяшайце з вадой і падагрэйце на маленькім агні, але не давайце закіпець.

У прасеяную муку разбіце яйка, змяшайце з астатнімі інгрэдыентамі і астудзіце смятанна-масляную масу. Мясіце цеста, пакуль яно не перастане ліпнуць да рук.

Дайце цесту падняцца (прыкладна ў два разы), затым раздзяліце яго на невялікія часткі-шарыкі — гэта і будуць зайчыкі.

Пакладзіце іх на бляху, пакрытую паперай для выпечкі, і пры дапамозе нажніц зрабіце вушкі, як паказана на малюнку. Вочкі пазначце зубачысткай. Каб зайчыкі атрымаліся больш румянымі, верх можна змазаць узбітым яйкам.

Пастаўце ў духоўку і выцякайце пры тэмпературы 190 °C да залацістага колеру (прыкладна 15 хвілін).

САЛОН ПРЫГАЖОСЦІ

ЛІНЗЫ І МАКІЯЖ

Апошнім часам усё больш дзяўчат у акуларах аддаюць перавагу кантактным лінзам. Для таго каб у вас не было праблем з адчувальнасцю вачэй, трэба арыентавацца на наступныя правілы для тых, хто носіць лінзы:

— Каб мінімізаваць рызыку раздражнення слізістай абалонкі вачэй, выбірайце касметычныя сродкі, якія сумяшчальныя з лінзамі. На іх звычайна стаіць пазнака: «гіпаалергенны», «прайшоў афтальмалагічны кантроль», «прызначаны для тых, хто носіць лінзы».

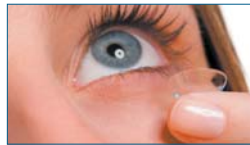
— Туш трэба выбіраць на воднай аснове для адчувальных вачэй і мяняць яе кожныя тры месяцы. Старайцеся не купляць занадта вадкую туш.

— Аловак для вачэй мяняюць праз такі ж тэрмін. Ён павінен быць мяккім, воданепранікальным і не расцякацца. Не варта падводзіць алоўкам ўнутраны бок века.

— Цены выбірайце сухой структуры, якія добра кладуцца і не абсыпаюцца. Наносіце іх лепш аплікатарам. Небяспечна ўяўляюць сабой буйнымі бліскаўкамі, якія могуць патрапіць у вочы.

— Накладныя вейкі — не лепшы выбар для тых, хто носіць кантактныя лінзы.

— Макіяж наносіць пасля таго, як былі надзетыя лінзы, і здымаюць пасля таго, як знялі іх.

ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ

Простыя метады энергетычнай самадапамогі

Часам навакольныя людзі энергетычным уздзеяннем могуць нанесці вялікую шкоду. Чалавек атрымлівае велізарную колькасць негатыўнай энергетыкі з прычыны сварак, скандалаў, асабістых праклёнаў, кінутых у твар (апошнія маюць асабліва негатыўны наступствы).

Як следства — заняпад сіл, слабасць, праблемы са здароўем і з энергасістэмай. У такіх выпадках трэба паспрабаваць вывесці негатыўную энергію як мага хутчэй. Вось некалькі простых метадаў:

1. Калі пасля сваркі або непрыемнай гутаркі вы адчулі слабасць — трэба тэрмінова памыць рукі. Нават адна хвіліна ўздзеяння халоднай вады дапаможа вывесці вялікую частку атрыманай адмоўнай энергіі.

2. Словы маюць не толькі семантычную, але і магутную энергетычную нагрузку. Калі вы чуеце ў свой бок фразы зайздрасці, нядобрых слоў, лісліваці, прамоўце ціха: «У добры час сказаць, у дрэнны — прамаўчаць».

3. «Вазьмі сабе назад» — паўтарыце пра сябе гэтую фразу кожны раз, калі чуеце абразы або злыя пажаданні ў свой бок.

4. Пасля непрыемнай размовы ці сваркі неабходна перанесці атрыманы адмоўны зарад. Спыніцеся на некалькі хвілін каля дрэва або куста (жывога, не ўсохлага) і вазьміцеся за яго левай рукой. Менавіта яна адказвае ў чалавечым арганізме за вывад энергіі. Паспрабуйце ўявіць, быццам усталяваеце сувязь з гэтай жывой раслінай, затым у думках выганіце энергію з сябе: уявіце быццам яна канцэнтруецца яркім згусткам у вас на плячы, праходзіць па руцэ ў далонь і без астатку сыходзіць у дрэва.

Гэтыя метады з'яўляюцца самай элементарнай энергетычнай самадапамогай, не грэбуйце імі.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск	6.56	19.35	12.39
Віцебск	6.45	19.25	12.40
Магілёў	6.46	19.25	12.39
Гомель	6.44	19.21	12.37
Гродна	7.12	19.50	12.38
Брэст	7.13	19.50	12.37

Месяц

Поўня 23.03-30.03.
Месяц у сузор'і Скарпіёна.

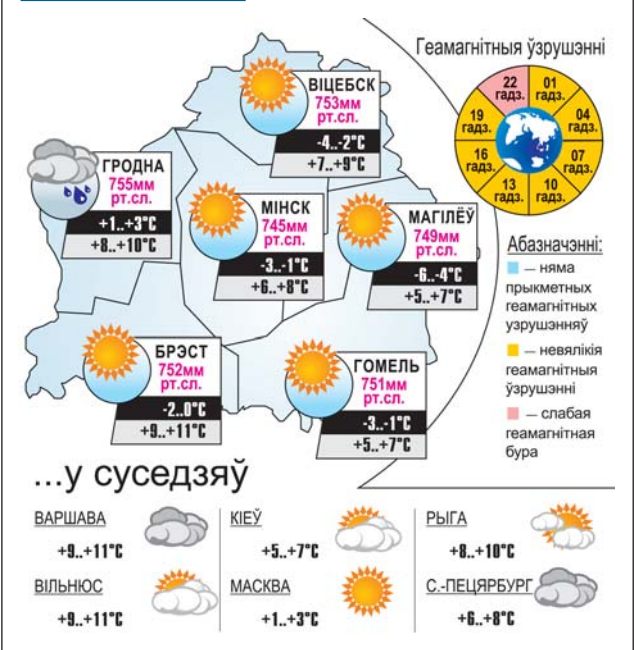
Імяніны

Пр. Хрысціны, Аляксандра, Нікіфара,
К. Ларысы, Маргарыты, Фелікса, Цімафея.

Фота Ліны МАЛІНІНАЙ.

ЗАЎТРА

Даты

26 САКАВІКА

1801 год — 215 гадоў таму нарадзіўся Канут Іванавіч Русецкі, беларускі мастак, педагог. Паходзіў са збяднелай дваранскай сям'і: быў сынам віленскага судзі Яна Русецкага і Тэрэзы з Рамановічаў. Вучыўся ў Віленскім універсітэце. У 1818 годзе паступіў у школу мастацтваў пад кіраўніцтвам Яна Русцема і з таго часу цалкам прысвяціў сябе мастацтву. Займаўся таксама скульптурай у Казіміра Ельскага. Дэбютаваў на выставе выяўленчага мастацтва ў Вільні ў 1820 годзе. Прадстаўнік класіцызму. Творчасць звязана з мастацкім жыццём Беларусі і Літвы. Пісаў партрэты, пейзажы. Сярод работ: «Усмешлівы італьянец», «Жняня», «Вербная нядзеля» і іншыя. Аўтар серыі пейзажаў Беларускай пушчы і ваколіц Навагрудка, Ашмяншчыны. Памёр у 1860 годзе.

1817 год — нарадзіўся Міхаіл Антонавіч Гаўсман, беларускі гісторык, краязнавец, археолаг. У 1834 годзе скончыў Мазырскую гімназію. У 1841—1863 гадах працаваў у канцэлярыі Мінскага дваранскага дэпутатакага сходу. У 1863 годзе за ўдзел у рэвалюцыйнай арганізацыі высланы ў Валгодскую губерню. Затым жыў

Падзеі

у Варшаве. Калекцыянаваў прадметы старажытнасці, матэрыялы археалагічных раскопак, манеты, пячаткі, медальі. У 1889 годзе ў Мінску арганізаваў выставу археалагічных матэрыялаў, знойдзеных у Беларусі. У 1877—1878 гадах у «Мінских губернских новостях» друкаваў гісторыка-краязнаўчыя нарысы пра Заслаўе, Мар'іну Горку, Мір, Навагрудка, Слуцк, Узду, іншыя гарады і мястэчкі Беларусі. Памёр у 1889 годзе.

1914 год — нарадзіўся Тэнэсі Уільямс, амерыканскі празаік і драматург. Яго п'есы неаднаразова прыцягвалі ўвагу кінематаграфістаў — сярод шматлікіх экранізацый твораў Тэнэсі — найбольшай папулярнасцю карысталіся «Трамвай «Жаданне» рэжысёра Эліі Казана (1951) з удзелам Марлона Брандо і Віўен Лі і «Кошка на распаленым даху» ў пастаноўцы Рычарда Брукса (1958), у якой галоўныя ролі выканалі Элізабэт Тэйлар і Пол Ньютман. Уільямс двойчы вылучаўся на атрыманне прэміі «Оскар» як лепшы сцэнарыст — у 1952 годзе за «Трамвай «Жаданне» і ў 1957-м — за фільм «Лялька», у аснову якога ляглі яго дзве аднаактовыя п'есы «Дваццаць сем калясак з бавоўнай» і «Неядомая вчэра».

Было сказана

Янка БРЫЛЬ, народны пісьменнік Беларусі:
«Усе мы чакаем друга. Таго, што не здрадзіць, не кіне ў бядзе, зразумее цябе не толькі ў празрыстым шчасці».

УСМІХНЕМСЯ

Мужык, які выйшаў з лазні ў раздзявальню, заўважыў, што забыўся дома ручнік. Ён бы і так высах, калі б яму на вочы не трапіў надпіс: «Фіранкамі не выцірацца!»

Парада пешаходам: калі насіць у руцэ добры кавалак цэгля і паказваць яго кіроўцам, дык яны і лужыны аку-

ратна аб'язджаюць, і на пераходах ветліва прапускаюць.

— Ты ведаеш, Васіль, я ўвесь час шукаю сэнс жыцця і ніяк не магу яго знайсці.

— А ў халадзільніку няма?

— Не.
— Значыць, мы яго ўчора дапілі!

Малюнак Аляксандра КАРШКЕВІЧА.